

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη, 21/02/2022

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

Αριθμός απόφασης: 304

ΤΜΗΜΑ Α8 - ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Ταχ. Δ/ση : Τακαντζά 8 – 10
Ταχ. Κώδικας : 546 39 - Θεσσαλονίκη
Τηλέφωνο : 2313-332239, 240
e-mail : ded.thess@aaade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

- α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.
- β. του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)»,
- γ. της ΠΟΛ.1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 1440/27.04.2017).

2. Την ΠΟΛ.1069/04.03.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366/ΕΞ2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης 29/10/2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή των με ΑΦΜ και με ΑΦΜ, ενεργούντων του πρώτου ατομικά αλλά και αμφοτέρων ως εξ αδιαθέτου κληρονόμων και νόμω υπόχρεων της αποβιώσασας στις 19/09/2020 με ΑΦΜ, εκ διαθήκης

κληρονόμου (μετά του πρώτου εκ των προσφευγόντων) της αποβιώσασας στις 12/07/2009 με ΑΦΜ, μοναδικής εξ αδιαθέτου κληρονόμου της αποβιώσασας στις 15/02/2008 με ΑΦΜ, κατά της τεκμαιρόμενης σιωπηρής απόρριψης από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Δ' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ της υπ' αριθ. πρωτ. /30.06.2021 αίτησής τους για διαγραφή των βεβαιωθέντων στο όνομα της με ΑΦΜ, α) Ενιαίου Τέλους Ακινήτων (ΕΤΑΚ) έτους 2009, β) Φόρου Ακίνητης Περιουσίας (ΦΑΠ) ετών 2011, 2012 και 2013 και γ) Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝΦΙΑ) έτους 2014, καθώς και την επιστροφή ποσού 4.828,26€, που είχε εισπραχθεί αχρεωστήτως κατόπιν αναγκαστικής κατάσχεσης εις χείρας της Εθνικής Τράπεζας ως τρίτου.

5. Τις απόψεις του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.

6. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α8 – Επανεξέτασης, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

7. Την με ημερομηνία 25/01/2022 δήλωση μερικής παραίτησης των προσφευγόντων καθ' ο μέρος αφορά τον ΕΝΦΙΑ έτους 2014.

Επί της από 29/10/2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής των με ΑΦΜ και με ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Μετά την πάροδο άπρακτου τριμήνου (στις 30/09/2021) απορρίφθηκε σιωπηρά από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Δ' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ η από 30/06/2021 αίτηση των προσφευγόντων, για διαγραφή των βεβαιωθέντων στο όνομα της με ΑΦΜ, α) Ενιαίου Τέλους Ακινήτων (ΕΤΑΚ) έτους 2009, β) Φόρου Ακίνητης Περιουσίας (ΦΑΠ) ετών 2011, 2012 και 2013 και γ) Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝΦΙΑ) έτους 2014, καθώς και την επιστροφή ποσού 4.828,26€, που είχε εισπραχθεί αχρεωστήτως κατόπιν αναγκαστικής κατάσχεσης εις χείρας της Εθνικής Τράπεζας ως τρίτου.

Οι προσφεύγοντες, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητούν την ακύρωση της τεκμαιρόμενης σιωπηρής απόρριψης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, την διαγραφή των βεβαιωθέντων στο όνομα της με ΑΦΜ, α) ΕΤΑΚ έτους 2009, β) ΦΑΠ ετών 2011, 2012 και 2013, καθώς και την επιστροφή ποσού 4.828,26€, που είχε

εισπραχθεί αχρεωστήτως κατόπιν αναγκαστικής κατάσχεσης εις χείρας της Εθνικής Τράπεζας ως τρίτου.

Με την από 25/01/2022 δήλωση που παρελήφθη από την υπηρεσία μας με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, οι προσφεύγοντες παραιτήθηκαν μερικώς από την εξέταση της παρούσας ενδικοφανούς προσφυγής καθ' ο μέρος αφορά τον ΕΝΦΙΑ έτους 2014.

Όπως ισχυρίζονται, η είχε αποβιώσει πριν την βεβαίωση των προαναφερθέντων φόρων και τελών και ως εκ τούτου οι ταμειακές βεβαιώσεις είναι άκυρες, η δε φορολογική αρχή πρέπει να προχωρήσει στη διαγραφή τους και στην επιστροφή των αχρεωστήτως εισπραχθέντων (με κατάσχεση εις χείρας τρίτων) ποσών, επισημαίνοντας ότι η παραγραφή της απαίτησής τους κατά του δημοσίου, σύμφωνα με το άρθρο 91 του ν.2362/1995, εκκινεί από τον χρόνο που ήταν δυνατή η δικαστική επιδίωξή της, που γεννήθηκε στις 06/02/2020, οπότε δημοσιεύθηκε η υπ' αριθ./2020 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης και τελεσιδίκησε η υπόθεση του κύρους της με αριθμό/19.06.2008 δημόσιας διαθήκης της θανούσης μοναδικής εξ αδιαθέτου κληρονόμου της

Επειδή, με το άρθρο 72 παρ. 43 του ν.4174/2013 ορίζεται ότι: *«Εφόσον με την υποβολή τροποποιητικής φορολογικής δήλωσης ή με αυτοτελές αίτημα ή καθ' οιονδήποτε άλλο τρόπο, που αφορά φορολογικό έτος, διαχειριστική περίοδο ή φορολογική υπόθεση, μέχρι την έναρξη ισχύος του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, προβάλλεται αξίωση επιστροφής φόρου, για τα σχετικά με την παραγραφή, εφαρμόζονται τα ισχύοντα μέχρι τον χρόνο έναρξης ισχύος του Κώδικα».*

Επειδή, στο άρθρο 90 του ν.2362/1995 «Περί Δημοσίου Λογιστικού, ελέγχου των δαπανών του Κράτους και άλλες διατάξεις» (Α' 247) ορίζεται ότι: *«1... 2. Η κατά του Δημοσίου απαίτηση προς επιστροφή αχρεωστήτως ή παρά το νόμο καταβληθέντος σ' αυτό χρηματικού ποσού παραγράφεται μετά τρία έτη από της καταβολής...».* Στο δε άρθρο 91 αυτού ορίζεται ότι: *«Επιφυλασσομένης κάθε άλλης ειδικής διατάξεως του παρόντος, η παραγραφή οποιασδήποτε απαιτήσεως κατά του Δημοσίου αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο γεννήθηκε και ήταν δυνατή η δικαστική επιδίωξη αυτής...».*

Επειδή, όπως κρίθηκε (ομόφωνα) με την υπ' αριθ. 1183/2015 απόφαση (5μ.) του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας (σκέψη 3 της απόφασης), *«...η προβλεπόμενη [...] βραχυπρόθεσμη (τριετής) παραγραφή για αξιώσεις κατά του*

Δημοσίου προς επιστροφή αχρεωστήτως παρακρατηθέντων φόρων, ο χρόνος της οποίας είναι μικρότερος από το χρόνο παραγραφής (πενταετία) που προβλέπεται [...] για τις λοιπές χρηματικές αξιώσεις κατά του Δημοσίου, έχει θεσπισθεί για λόγους γενικότερου δημοσίου συμφέροντος και, ειδικότερα, προς το σκοπό ταχείας εκκαθάρισεως όσων αξιώσεων πηγάζουν από την επιβολή φόρων, ήτοι από άσκηση δημόσιας εξουσίας του Κράτους (πρβλ. απόφ. ΕΔΔΑ της 28-5-2009 - υπόθ. 48906/2006). Αυτή η ανάγκη αποσκοπεί στην προστασία της περιουσίας και της οικονομικής καταστάσεως του Δημοσίου αλλά, επιπλέον, συνάδει προς την κανονικότητα και την περιοδικότητα της καταβολής των φόρων, οι οποίες διαφοροποιούν τις σχετικές αξιώσεις από τις λοιπές, μη έχουσες τα ανωτέρω χαρακτηριστικά, χρηματικές αξιώσεις κατά του Δημοσίου. Η ταχεία εκκαθάριση των εκκρεμοτήτων αναφορικά με τις αξιώσεις επιστροφής φόρων ως αχρεωστήτως καταβληθέντων και τις αντίστοιχες υποχρεώσεις των φορολογουμένων είναι αναγκαία προς αποφυγή ανατροπής, μετά την πάροδο μακρού χρονικού διαστήματος, των οικονομικών δεδομένων, κατά συνεκτίμηση των οποίων το Δημόσιο προβαίνει στο σχεδιασμό της οργανώσεως και του τρόπου λειτουργίας της δημοσίας διοικήσεως, προβλέπει τις σχετικές δαπάνες και καταρτίζει τον κρατικό προϋπολογισμό. Επομένως, ο στόχος του Κράτους να προγραμματίσει τα έσοδα και τις δαπάνες του, χωρίς να εμποδίζεται από σημαντικά ανεξόφλητα χρέη που θα επάγονταν δυσμενείς επιπτώσεις στην εκτέλεση του προϋπολογισμού, ενόψει και του μεγάλου αριθμού και ύψους των διαφορών που ανακύπτουν από την άσκηση φορολογικών προσφυγών, δικαιολογούν τη θέσπιση ευλόγων χρονικών περιορισμών για την άσκηση των εν λόγω προσφυγών (πρβλ. ΣτΕ 761/2014 επταμ.). Εν πάση περιπτώσει, η προβλεπόμενη τριετής παραγραφή δεν είναι τόσο βραχεία, ώστε, ενόψει της φύσεως της διαφοράς και κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, να παρακωλύει ουσιωδώς την αποτελεσματική άσκηση του δικαιώματος δικαστικής προστασίας. Ως εκ τούτου, η διάταξη του άρθρου 91 παρ.2 του ν.δ/τος 321/1969, με την οποία θεσπίζεται τριετής παραγραφή των αξιώσεων κατά του Δημοσίου προς επιστροφή αχρεωστήτως καταβληθέντων ή παρακρατηθέντων φόρων, δεν αντίκειται στην από το άρθρο 4 παρ.1 του Συντάγματος αρχή της ισότητας, στο συγκεκριμένο δε ζήτημα το Σύνταγμα δεν έχει στενότερη έννοια από την κυρωθείσα με το ν.δ. 53/1974 (Α' 256) Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ) και το κυρωθέν με ν. 2462/1997 (Α' 25) Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, απορριπτομένων ως αβασίμων των προβαλλομένων περί αντιθέσεως της ως άνω διατάξεως του ν.δ/τος 321/1969 στα άρθρα 4 παρ. 1 (περί ισότητας), 20 παρ. 1 (περί του δικαιώματος δικαστικής προστασίας), 25 παρ. 1 (περί αναλογικότητας) του

Συντάγματος, 6 (περί του δικαιώματος δικαστικής προστασίας), 13 (περί του δικαιώματος αποτελεσματικής προσφυγής για την προστασία των ατομικών δικαιωμάτων) και 14 (περί ισότητας στη χρήση των ατομικών δικαιωμάτων) της ΕΣΔΑ και 2 παρ. 3 περ. α' και β' (περί πρόσφορης δικαστικής προσφυγής του ατόμου επί παραβιάσεως των δικαιωμάτων του), 14 (περί ισότητας των διαδίκων και δίκαιης δίκης) και 26 (περί ισονομίας) του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα (πρβλ. ΑΕΔ 1, 2/2012, 9/2009, απόφ. ΕΔΔΑ της 3.10.2013-υποθ.25816/2009, ΣτΕ 3429, 2613, 1292, 941/2013, 5124, 2998/2012)».

Επειδή, ούτε στις διατάξεις περί ΕΤΑΚ του ν.3634/2007 και ΦΑΠ του ν.3842/2010 ούτε σε άλλη ειδική διάταξη δεν περιλαμβάνονται ειδικές ρυθμίσεις αναφορικά με το ζήτημα της παραγραφής αξιώσεων κατά του Δημοσίου προς επιστροφή αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών ΕΤΑΚ και ΦΑΠ. Συνεπώς, για την παραγραφή των αξιώσεων κατά του Δημοσίου προς επιστροφή αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών ΕΤΑΚ και ΦΑΠ εφαρμοστέες είναι οι γενικές διατάξεις του νόμου περί δημοσίου λογιστικού (ν.2362/1995).

Από τις παραπάνω διατάξεις προκύπτει ότι ο χρόνος παραγραφής της αξίωσης επιστροφής αχρεωστήτως καταβληθέντων φόρων ρυθμίζεται βάσει του νομοθετικού καθεστώτος που ίσχυε κατά την φορολογική περίοδο που ανάγεται η αξίωση (βλ. Γ. Φουφόπουλου σε Ι. Φωτόπουλο [επιμ.], Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας, εκδόσεις Νομική Βιβλιοθήκη, σελ. 1100, αρ. 77, 82, Ε. Σουλτανίδου/Τ. Ζολώτα, Παραγραφές υπέρ και κατά του Δημοσίου, εκδόσεις Νομική Βιβλιοθήκη, σελ. 124). Σύμφωνα δε με το προαναφερθέν άρθρο 90 παρ. 2 ν.2362/1995, ως αφετηρία του χρόνου παραγραφής της αξίωσης επιστροφής αχρεωστήτως καταβληθέντων φόρων εκλαμβάνεται η καταβολή του εν λόγω ποσού. Η διάταξη αυτή είναι ειδική σε σχέση με τη διάταξη του άρθρου 91 του ίδιου νόμου, με την οποία ρυθμίζεται γενικώς το θέμα έναρξης χρόνου της παραγραφής οποιασδήποτε αξίωσης κατά του Δημοσίου από το τέλος του οικονομικού έτους, μέσα στο οποίο γεννήθηκε και κατέστη δυνατή η δικαστική επιδίωξή της, με την επιφύλαξη, όμως, της ισχύος άλλης ειδικής διάταξης, όπως εκείνη της παρ. 2 του άρθρου 90 (βλ. ΔΕφΠειρ Α667/2017, ΣτΕ 3928/2013. Βλ. επίσης Γ. Φουφόπουλου, Η επιστροφή αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου, εκδόσεις Νομική Βιβλιοθήκη, σελ. 90).

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, σε βάρος της από 15/02/2008 αποβιώσας με ΑΦΜ βεβαιώθηκε ΕΤΑΚ έτους 2009 ποσού 294,16€ (ΑΧΚ/19.07.2012), ΦΑΠ έτους 2011 ποσού 388,31€

(ΑΧΚ/05.07.2013), ΦΑΠ έτους 2012 ποσού 388,31€ (ΑΧΚ/30.07.2013) και ΦΑΠ έτους 2013 ποσού 388,31€ (ΑΧΚ/30.09.2013).

Με την υπ' αριθ. πρωτ...../11.11.2013 αναγκαστική κατάσχεση εις χείρας της Εθνικής Τράπεζας ως τρίτου για λογαριασμό της ανωτέρω θανούσης, από τον υπ' αριθ.-/.....-..... τραπεζικό λογαριασμό της, η αρμόδια για την είσπραξη φορολογική αρχή προέβη σε κατάσχεση χρηματικού ποσού που αφορούσε, μεταξύ άλλων, οφειλές από ΕΤΑΚ έτους 2009 ποσού 294,16€, ΦΑΠ έτους 2011 ποσού 166,41€, ΦΑΠ έτους 2012 ποσού 166,41€ και ΦΑΠ έτους 2013 ποσού 70,50€.

Ακολούθως, με την υπ' αριθ.-/...../12-09-2017 αναγκαστική κατάσχεση εις χείρας της Εθνικής Τράπεζας ως τρίτου για λογαριασμό της ίδιας θανούσης, από τον υπ' αριθ.-/.....-..... τραπεζικό λογαριασμό της, η αρμόδια για την είσπραξη φορολογική αρχή προέβη σε κατάσχεση έτερου χρηματικού ποσού που αφορούσε, μεταξύ άλλων, οφειλές από ΦΑΠ έτους 2011 ποσού 221,90€, ΦΑΠ έτους 2012 ποσού 221,90€ και ΦΑΠ έτους 2013 ποσού 317,81€.

Επειδή, με την υπ' αρ. πρωτ.-/30.06.2021 αίτησή τους, που απορρίφθηκε σιωπηρώς, οι προσφεύγοντες ζήτησαν από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Δ' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ την διαγραφή των ως άνω βεβαιωθέντων ποσών στο όνομα της θανούσας με ΑΦΜ, η οποία είχε αποβιώσει στις 15/02/2008, καθώς και την επιστροφή των χρηματικών ποσών που είχαν εισπραχθεί αχρεωστήτως κατόπιν αναγκαστικής κατάσχεσης εις χείρας της Εθνικής Τράπεζας ως τρίτου.

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 65 του ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: *«Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου»*.

Επειδή, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η οποιαδήποτε αξίωσή τους γεννήθηκε στις 06/02/2020, οπότε και δημοσιεύτηκε η υπ' αριθ.-/2020 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης. Εξάλλου, οι κληρονόμοι αποβιώσαντος που δεν είναι συνδικαιούχοι σε τραπεζικό λογαριασμό του θανόντος, για να λάβουν πληροφορίες από την εκάστοτε Τράπεζα πρέπει να προσκομίσουν τα έγγραφα που αποδεικνύουν την κληρονομική τους διαδοχή. Μεταξύ των εγγράφων που απαιτούν τα τραπεζικά ιδρύματα είναι και το πιστοποιητικό περί μη προσβολής του

κληρονομικού δικαιώματος, το οποίο δεν μπορούσε να εκδοθεί όσο εκκρεμούσαν δικαστικές διαμάχες.

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, στις 15/02/2008 απεβίωσε η
..... με ΑΦΜ Η θανούσα δεν άφησε καμία
διαθήκη, όπως προκύπτει από το υπ' αριθ. /09.05.2008 Πιστοποιητικό του
Γραμματέα του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης και η κληρονομιά περιήλθε εξ αδιαθέτου
στην ετεροθαλή αδερφή της με ΑΦΜ
.....

Δυνάμει της με αριθμό /06.06.2008 Δήλωσης Φόρου Κληρονομιάς (Αριθμός
Φακέλου Θ-..... /2008) που κατατέθηκε στη Δ.Ο.Υ. Δ' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ και της
υπ' αριθ. /13.06.2008 Δήλωσης Αποδοχής Κληρονομιάς της
συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης, η τελευταία
αποδέχθηκε κατά πλήρη, νομή και κατοχή, την επαχθείσα σ' αυτήν κληρονομία της
αδερφής της.

Ακολούθως, στις 12.07.2009 απεβίωσε η,
εγκαθιστώντας κληρονόμους της κινητής και ακίνητης περιουσίας της, κατά ίσα μέρη,
ήτοι 50% εξ αδιαιρέτου, την σύζυγο του πρώτου εκ των προσφευγόντων και μητέρα
του δεύτερου εξ αυτών με ΑΦΜ και τον πρώτο
προσφεύγοντα, δυνάμει της με αριθμό /19-06-2008 Δημόσιας Διαθήκης της
Συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης, η οποία
δημοσιεύτηκε με το με αριθμό /27.07.2009 πρακτικό του Πρωτοδικείου
Θεσσαλονίκης.

Κατά της ως άνω δημόσιας διαθήκης, κατατέθηκε η με αριθ. καταχ. /2010
αγωγή της και της ενώπιον του
Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, που ζητούσαν την ακύρωσή της. Η
εκδίκαση της αγωγής έλαβε χώρα στις 04/03/2011 και εκδόθηκε η υπ' αριθ.
..... /2011 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, με την οποία
απορρίφθηκε η αγωγή ως αόριστη και απαράδεκτη.

Ακολούθως, κατατέθηκε εκ νέου η με αριθ. καταχ. /2012 αγωγή των ίδιων
ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, με την οποία ζητούσαν εκ
νέου την ακύρωση της ως άνω Δημόσιας Διαθήκης. Η εκδίκασή της έλαβε χώρα στις
15/04/2013 και εκδόθηκε η υπ' αριθ. /2013 απόφαση του Πολυμελούς
Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, με την οποία απορρίφθηκε η ως άνω αγωγή. Εν
συνεχεία, οι ανωτέρω άσκησαν την με αριθ. καταχ. /2014 έφεση ενώπιον του

Εφετείου Θεσσαλονίκης, η οποία εκδικάστηκε στις 05/05/2017 και εκδόθηκε η υπ' αριθ./2017 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης, με την οποία κρίθηκε ότι η με αριθμό/19.06.2008 Δημόσια Διαθήκη υπήρξε προϊόν ελεύθερης βούλησης της διαθέτιδος, η οποία αποφάσισε και εγκατέστησε κληρονόμους της τον πρώτο εκ των προσφευγόντων και τη με ΑΦΜ και απορρίφθηκε η με αριθ. καταχ./2012 αγωγή.

Παράλληλα, είχε ασκηθεί η με αριθ. καταχ. 25209/2012 διαπλαστική αγωγή των και που ζητούσαν, ομοίως, την ακύρωση της με αριθμό/19.06.2008 Δημόσιας Διαθήκης. Η εκδίκασή της έλαβε χώρα στις 21.10.2014 και εκδόθηκε η υπ' αριθ./2015 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, με την οποία απορρίφθηκε η ως άνω αγωγή. Εν συνεχεία, οι ανωτέρω άσκησαν την με αριθ. καταχ./2015 έφεση ενώπιον του Εφετείου Θεσσαλονίκης, η οποία εκδικάστηκε στις 04/10/2019 και εκδόθηκε η υπ' αριθ./2020 απορριπτική απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης.

Επειδή, η φορολογική αρχή προέβη στη διαγραφή των βεβαιωθέντων οφειλών για ΕΤΑΚ έτους 2009 ποσού 294,16€ (ΑΦΕΚ/01.07.2021), ΦΑΠ έτους 2011 ποσού 388,31€ (ΑΦΕΚ01.07.2021), ΦΑΠ έτους 2012 ποσού 388,31€ (ΑΦΕΚ01.07.2021) και ΦΑΠ έτους 2013 ποσού 388,31€ (ΑΦΕΚ/01.07.2021). Ωστόσο, ως αφετηρία ενάρξεως της παραγραφής της αξίωσης επιστροφής των επίμαχων αχρεωστήτως και παρά τον νόμον καταβληθέντων φόρων ΕΤΑΚ έτους 2009 ποσού 294,16€ (ΑΧΚ/19.07.2012), ΦΑΠ έτους 2011 ποσού 388,31€ (ΑΧΚ/05.07.2013), ΦΑΠ έτους 2012 ποσού 388,31€ (ΑΧΚ/30.07.2013) και ΦΑΠ έτους 2013 ποσού 388,31€ (ΑΧΚ/30.09.2013), εκλαμβάνεται ο χρόνος της καταβολής τους, ήτοι 04/02/2014 και 04/10/2017 και επομένως, η αξίωσή τους για επιστροφή υπέπεσε σε παραγραφή, σύμφωνα με το άρθρο 90 παρ. 2 του ν.2362/1995, καθώς άρχισε την επομένη των εκάστοτε καταβολών και συμπληρώθηκε στις 04/02/2017 και 04/10/2020 αντιστοίχως.

Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός των προσφευγόντων, περί εκκίνησης της παραγραφής της απαίτησής τους κατά του δημοσίου από τον χρόνο που ήταν δυνατή η δικαστική επιδίωξή της, απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την απόρριψη της από 29/10/2021 και με αριθ. πρωτ. ενδικοφανούς προσφυγής των με ΑΦΜ και με ΑΦΜ

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στους προσφεύγοντες.

Ακριβές αντίγραφο
Η υπάλληλος του Αυτοτελούς
Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.